

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Elogia

urn:nbn:de:hbz:466:1-14678

ELOGIA

DE AGOBARDO.

*EX EPISTOLA LUDOVICI
& Lotharij AA. præfixa Concilio
Paris. anni DCCCXXIX.*

TERTIO verò apud Lugdunum ;
ubi AGOBARDVS, Bernardus,
Andreas, Benedictus, Agericus, cum
suffraganeis suis, similiter conveniant.

*EX PRÆCEPTO HLVDOVVICI
& Hlotarij Impp. pro monasterio Be-
suensi, quod editum est à clariss. Viro
Domno Luca Dacherio in Tomo I. Spi-
cilegij pag. 507.*

SED & constitutionis Cartulam,
quam ipse (id est, Albericus Epif-
copus Lingonensis) unà per consensum
Metropolitani sui AGOBARDI Ar-
chiepiscopi, & suffraganeorum suorum,
neq̄ non & Cleri sibi subjecti, & quorun-
dam laicorum nobilium confirmaverat,
nobis ostendit &c. --- Actum anno ab

Incarnatione Domini octingentesimo
xxx. Indictione viii. Epacta xv.

*EX CARTA ALBERICI EPIS-
copi Lingonensis pro eodem monasterio,
edita ab eodem Dacherio pag. 509.*

IDEOQUE per consilium Archiepis-
copi nostri AGOBARDI, & con-
sentientibus Coëpiscopis nostris, nec-
non & piissimis nostris Principibus, seu
omni Clero, necnon & omnibus fide-
libus Ecclesiæ nostræ, addidimus de epif-
copatu nostro villas his nominibus &c.
---- *Infrà*: Actum Lingonis civitate pu-
blica. In Christi nomine AGOBAR-
DVS Lugdunensis Ecclesiæ Archiepis-
copus subscripsi.

*EX PRÆCEPTO LVDOVICI
Pij Imperatoris pro monasterio Ania-
nensi, quod ab eodem Dacherio editum
est in Notis ad Guibertum Abbatem B.
Mariæ de Novigento pag. 623.*

PROXIME' accidit AGOBAR-
DVM Archiepiscopum ad no-
stram devenisse præsentiam, indicans
nobis quomodo eo præsentem & Nibridio

Archiepiscopo, sine mora omnes pari
consensu Tructesindum super vos elegis-
setis Abbatem.

*Vetus auctor vitae Ludovici Pij Impera-
toris, ad annum DCCCXXXV.*

TRANSEGIT ergo Imperator
maximam partem hiberni tempo-
ris Aquisgrani; indeque profectus est ad
Theodonisvillam ante Natalem Domi-
ni; ubi etiam populus, cui præceptum
fuerat, advenit. Vbi consistens, contra
quosdam Episcopos de sui dejectione
conquerebatur. Sed quum quidam in
Italiam confugissent, quidam vocati
obedire noluisse, solus Ebo eorum qui
impetebantur affuit. Qui quum rationis
reddendæ causa super talibus urgeretur,
causabatur se solum relictis omnibus, in
quorum præsentia hæc facta fuerant,
urgeri. At verò ceteri Episcopi, quum
obtenderent necessitatem præsentia,
excusarent autem voluntatem innocen-
tia; idem Ebo tandem molestè ferens
talibus extædiari, consilio petito aliquo-
rum Episcoporum, ipse in se quandam
confessionem prædicavit; confirmavit-
que se & indignum sacerdotio; & irre-

vocabiliter eo abstinere iudicavit. quod
& Episcopis & per eos Imperatori con-
tradidit. Quo facto, AGOBARDVS
Lugdunensis Archiepiscopus, qui evo-
catus ad satisfactionem venire distulit,
quum ter esset evocatus, ab Ecclesiæ
præsulatu semotus est, ceteris, ut dixi-
mus, in Italiam fugientibus.

Idem auctor ad annum DCCCXXXVI.

PROXIMUM huic Placito Con-
ventum Imperator in pago Lugdu-
nensi habuit tempore æstiuo, in loco qui
vocatur Stramiacus, cum Pipino & Lu-
dovico filiis. Nam quod Lotharius non
affuit, invalentia ægritudinis supradictæ
obfuit. In quo causam Ecclesiarum Lug-
dunensis atque Viennensis vacantium
ventilari fecit; eò quòd Episcopi du-
dum illarum, AGOBARDVS quidem
jussus ad rationem non venerit reddend-
dam, Bernardus autem Viennensis af-
fuerit quidem, sed rursus fugam inierit.
Sed hæc quidem res imperfecta reman-
sit, propter absentiam, ut prædictum
est, Episcoporum.

VVALFRIDI STRABI VERSVS
ad Agobardum Episcopum
Lugdunensem.

DV M vix ter senos habuiffem tēporis annos,
Ad vos nomen ijt, ô Pater alme, meum.
Perveniffe fcio, quando refcripta recepi,
Quæ magni nobis inftar amoris erant.
Si meminiffis enim, quia nam meminiffe poteflis,
Gaudeo, & ut memores fitis ubique rogo.
Ipfe amor ardet adhuc animis, viget ipfa volūtas
Vifendi temet, atque tuo ore frui.
* f. colens. Æthiopum fi regna * calens, fi rura Sabæa
Liquit Regina, ut Salomona petat;
Cur nos non potiùs, quibus altera regna paratur,
In folo auctoris femper amore fumus?
Nam, fateor, fi certa mihi nunc optio detur
Ut capiam mundi dona vel ingenij;
Otia liberiùs verum fecura fcindi
Aurea quàm fecla, fed peritura, fequar.
At de flore novo, qui vos penès ortus odorem
Prodit ubique fui, hæc loca rumor alit.
Flora venit quondam, dum fingula quæq; deorū
Sunt affata jugis prata thymumque gerens.
Huic Floro meliùs fententia Chriflicolarum
Attribuit quidquid dogmate & ore viret.
Nam hic Florus florē fequitur de germine Ieffe,
Et tradit quod amans attulit ille homini.
Quæ tam fegnis erit, donis ingrata fupernis,
Quæ fe hoc non fponde nectare pafcat apes?
Floreat haud flaccens hic flos, & florea flagrans
Spiramenta ferat femper ubique Deo,
Donec in aſtriferas porrecta cacumina fedes

VS
Erigat, & fructum jam sine fine habeat.
Cedant ambrosiæ, rosa, lilia, spica, crocûsque;
Suavia cuncta simul. Hujus amor placeat.
Hoc fruar, hoc utar, fovear, delecter, abundem;
Auditu & visu hujus alar, docear.
Det quandoque Deus nos mutua dona vicissim
Impertiri. Aliquid pars utriusque metet.
Munere divino precor ô sine fine valete,
Mittentes vestræ dulcia scripta vicis.

*Ado Viennensis in Chronico,
ad an. DCCCX.*

IR,
tas
tis,
im.
os,
m.
tis,
tas
r,
ti
s

BERNARDVS Viennensis Episco-
pus erat, & Leidradus Lugdunensis,
qui initio imperij Ludovici Imperatoris
Suessionis monasterij locum petiit; & in
loco ejus AGO BARDVS ejusdem Ec-
clesiæ Coëpiscopus, consentiente Impe-
ratore & universa Gallorum Episcopo-
rum synodo, Episcopus substitutus est.
Quod quidam defendere volentes, di-
xerunt eundem venerabilem Agobar-
dum à tribus Episcopis in sede Lugdu-
nensi, jubente Leidrado, fuisse ordina-
tum. Sed canonica auctoritas est in una
civitate duos Episcopos non esse, nec vi-
vente Episcopo successorem sibi debere
eligere; ac idcirco ulla quacunque causa
regulæ Ecclesiæ præteriri in tanto ordi-
ne fixæ non debent.

Idem auctor ad an. DCCCXV.

BERNARDVS adhuc & AGO-
BARDVS Viennensem Ecclesiam
regebant. Qui ambo apud Imperatorem
delati, desertis Ecclesiis in Italiam ad fi-
lium Imperatoris Lotharium se contule-
runt; & postmodum, piis Imperatori-
bus agentibus, Agobardus Lugdunen-
sem, Bernardus Viennensem sedem re-
cipit. Post pauculos annos Agobardus
apud Sanctonas in expeditione regia po-
situs defungitur.

Flodoardus lib. i i. Hist. Rem. cap. xx.

ANNO Incarnationis Dominicae
octingentesimo tricesimo quarto
Lotharius territus conventu fratrum
suorum ac plurimorum fidelium patris
Imperatoris, fuga lapsus, patrem suum
adhuc ab ingressu Ecclesiae sequestra-
tum dimisit. Cum quo inter alios etiam
quidam Episcopi, fautores ipsius in ad-
versitate patris sui, relictis contra sacras
regulas sedibus suis, perrexerunt, Iesse
videlicet Ambianensis, & Hereboldus
Antisiodorensis, AGOBARDVS Lug-
dunensis, & Bartholomæus Narbonen-
sis Episcopus.

Ex Chronico

Ex Chronico Hugonis Flaviniacensis.

LEIDRADVS verò in initio imperij Ludovici Imperatoris Sueffionense monasterium petiit; & in loco ejus AGOBARDVS substituitur ejusdem Ecclesiæ Chorepiscopus, consentiente Imperatore & omni Gallicanorum Episcoporum synodo. Quod quidam defendere volentes, dixerunt eum à tribus Episcopis in sede Lugdunensi jubente Leidrado fuisse ordinatum. Hic igitur Agobardus & Bernardus Viennensis apud Ludovicum accusati; desertis Ecclesiis in Italiam ad Lotharium se contulerunt. Sed agentibus piis Imperatoribus uterque sedem suam recepit. Et post paucos annos Agobardus apud Sanctonas in expeditione regia defungitur.

Ex eodem Chronico, ad annum

DCCCXLI.

EODEM anno AGOBARDVS Lugdunensis Episcopus obiit.

Ex Chronico S. Benigni Divionensis

edito à R. P. Phil. Labbeo, ad

an. DCCCXL.

HO C anno, sanctæ memoriæ HAGOBARDVS Lugdunensis Episcopus obiit VIII. Idus Iunij.

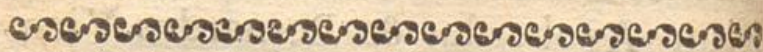

Ex Martyrologio Ecclesie Lugdunensis.

VIII. Idus Iunias.] Lugduni, AGO-
BARDI Episcopi & Confessoris, vulgò
S. Agobo.

*Ex Martyrologio MS. Monasterij
sancti Claudij.*

VIII. Idus Iunij. Deposito beati
AGOBARDI Lugdunensis Episcopi.

DE LEIDRADO.

*Theodulfus Aurelianensis in Parænesi ad
Iudices.*

HÆSERAT hac nobis LAIDRA-
DVS forte sodalis,
Cederet ut magn⁹ hoc revelāte labor.
Noricus hunc genuit. Hunc tu Lugdune
futurum
Pontificem speras relligionis ope.
Arte cluit, sensūque viget, virtute re-
dundat.
Cui vita ad superam transitus ista
manet.

*Ex Præcepto Ludovici Pij Imp. pro Eccle-
sia Matisconensi, apud Severtium in
Episcopis Matisconensibus Num. XVII.*

§. IV.

Nos interea Missum nostrum venera-
bilem LEIDRADVM Archiepisco-
pum ad hanc rem investigandam & di-
ligenter inquirendam misimus; & inve-
nit quòd per justitiam prædictæ Eccle-
siæ, juxta divisionem quæ dudum facta
est, esse debebat. Qui rediens, nobis
renuntiavit hanc rem ita se habere sicut
prædictus Episcopus assererat.

*Alcuinus in epistola LXIX. ad fratres
Lugdunenses.*

Religiøsæ in Christo conversationis
vestræ per LAIDRADVM electum
Pontificem laudabilem audiens sollici-
tudinem, magno esse me gaudio delibu-
tum fateor.

*Idem in Præfatione librorum adversùs
Elipantum Toletanum.*

Dominis in Christi caritate venera-
bilibus, atque dilectissimis, LEIDRA-
DO Episcopo Lugdunensi, & Nefridio
Episcopo Narbonensi, & Benedicto Ab-
bati &c. humillimus sanctæ Ecclesiæ fi-
lius Albinus salutem.

*Ex Confessione fidei Felicis Orgellitane
sedis Episcopi.*

Secundùm quod & venerabilis Dom-
nus LAIDRADVS Episcopus nobis in
Orgello pollicitus est.

*Ex Testamento Karoli Magni Imp.
apud Eginhardum.*

Episcopi , Hildebaldus , Ricul-
fus , Arnulfus , VVlfarius , Bernuinus , LAI-
DRADVS , Ioannes , Theodulfus , &c.

Ado in Martyrologio , XVIII.

Kal. Octobris.

Post multa verò curricula annorum,
gloriosissimo Carolo Francis imperante,
contigit legationem Francorum feren-
tes illustres ac sapientia circumspectos
Legatos transitum per Africam fecisse.
Hi cum Carthaginem dirutam, & loca
venerabilia sanctorum martyrum, rever-
tentes à Rege Persarum Aaron, qui ex-
cepta India totum penè tenebat Orien-
tem, vidissent, facile sibi conciliato
Principe, ac favorem in re tali præstan-
te, pro magno munere rogaverunt ut
ossa B. Cypriani eis ferenda permetteret.
Quod ille non magni ducens, postulata
concessit, útque pio Imperatori, cujus
gratiam omnium, qui in toto terrarum
orbe erant, Regum amicitia præpone-

ret, ipsi ea ferrent, libenter assensit. Cùmque venerabiles Legati ingentia dona, martyrum scilicet reliquias ferentes, (nam & beati Sperati martyris membra, qui unus fuit ex illis duodecim clarissimis martyribus Scillitanis, caput etiam martyris gloriosi Pantaleonis, secum cum beatis ossibus Cypriani habebant) reverterentur, prosperis usi velis, tandem pervenerunt Arelatem; ubi sacra martyrum membra signata interim relinquentes, legationem suam Imperatori renunciare festinarunt; & inter alia, de sanctorum reliquiis ab Africa deportatis ejus animum attollunt. Vnde ille plurimum lætus, eas tamdiu apud Arelatem digna veneratione servare iussit, donec ipse magno aliquo opere in regno suo templum conderet, ubi tam pretiosum pignus ingenti cultu & ornatu reponeret. Sed emergentibus causis, dum opus tardiùs construitur, occasionem nactus LEIDRADVS venerabilis Lugdunensis Episcopus Imperatorem rogavit ad civitatem suam deferre beata ossa martyrum ei licere. Annuit Imperator. Et dum is ocyus votum suum pius perficit, cum honore infra civitatem Lugduni deportata sunt; ibique in ma-

jori Ecclesia beati Iohannis Baptistæ ac sancti martyris Stephani ad defensionem civium, Deo id misericorditer operante, sanctus Episcopus reliquias gloriosorum martyrum in prædicta Ecclesia post venerabile altare decentissima sepultura recondidit, ac posteris civibus suis profuturas honorabiliter commendavit. Sed post, interposito tempore, regnante glorioso Rege Carolo Ludovici Imperatoris filio, iterum reliquiæ beati Cypriani ad monasterium novum quod idem Rex augustus construxit in Compendio Palatio suo, eo iubente translatae sunt.

Idem in Chronico, ad annum DCCCX.

Bernardus Viennensis Episcopus erat, & LEIDRADVS Lugdunensis, qui initio imperij Ludovici Imperatoris Sueffionis monasterij locum petiit; & in ejus loco Agobardus &c. *Vide supra inter elogia Agobardi.*

Hugo Abbas Flaviniacensis in Chronico.

Post Adonem Hilduinus nepos ejus Lugdunensem Ecclesiam paululum non Episcopus tenuit; & abscedens, Lirinis monachus factus est. Post quem Lugdunensem Ecclesiam LEIDRADVS

suscepit, honori Reipublicæ utilis.

LEIDRADVS verò in initio imperij Ludovici Imperatoris Sueffionense monasterium petiit, & in loco ejus Agobardus substituitur.

DE AMVLONE.

*Auctor brevioris Chronici S. Benigni
Divionensis.*

DCCCXL. Hoc anno sanctæ memoriæ Agobardus Lugdunensis Episcopus obiit VIII. Idus Iulij. AMOLO præfati Episcopi Diaconus ordinatur Episcopus Lugdunensis XVIII. Kalendas Februarias.

*Hugo Abbas Flaviniacensis in Historia
sua collectaneis.*

Post Agobardum AMOLO quoque Lugdunensium Episcopatum suscepit. cujus auctoritas & amor Caroli Regis erga eum multum valuit sancto Papæ Leoni, ut ipse Leo testatur in epistola ad eum missa.

*Lupus Abbas Ferrariensis in epistola LXXX.
ad Vsuardum Abbatem.*

Non estis obliti quemadmodum vo-

bis, præsentibus majoribus Ecclesiæ ve-
stræ, constitutum synodi decretumque
Metropolitani AMVLI ostenderim su-
per Presbytero Godelgario &c.

*Idem in epistola XXXI. ex parte VVen-
lonis & Gerardi.*

Reverentissimo & clarissimo Præfuli
AMVLO Guenilo Episcopus & Gherar-
dus Comes perpetuam salutem. MVLT
& magna jussu Domini nostri Regis, &c.
*De Episcopis Augustoduni & Cabillone or-
dinandis.*

*Flodoardus libro III. Historiæ Remensis,
cap. XXI. de Hincmari ad Amolonem
epistolis.*

AMVLO Lugdunensi. De placito
quod habuerat cum Rege, regni-
que primoribus, & de Iudæorum in hoc re-
gno statu.

ITEM de Synodo à tribus Regibus
condita, & de Ebone præcessore ipsius,
& aliis nonnullis. in qua eum carissimum
& unanimum sibi patrem se habere sig-
nificat.

ITEM. De Lothario Rege, & aliis
quibusdam rebus. in qua se filium dile-
ctionis ipsius appellat.

ITEM. De Gothescalci vita vel con-
versatione, prædicatione, deprehen-

fione, atque condemnatione, rei veritatem exponens.

Ioannes Trithemius de Scriptoribus Ecclesiasticis. inter alia.

HAMVLVS Episcopus Lugdunensis, vir in divinis scripturis studiosus, tam Hebraïca quàm Latina lingua clarus, scripsit non contemnendæ lectionis opuscula, de quibus legi opus insignè ad Carolum contra Iudæos, *Detestanda Iudæorum, &c.*

AMOLONIS præterea mentio fit in Caroli Calvi capitulis cap. VI. in villa Sparnaco, & in Ioannis VIII. epistola CLXIII. & apud alios. sed nusquam illustrior, quàm apud Lugdunenses ipsos, qui SANCTI eum titulo exornant in Martyrologio, aliisque monumentis Basilicæ Ireneane.

DE FLORO.

Vandalbertus in Præfatione sui Martyrologij.

IN quo opere quia solemnum dierum certissima comprehensio non leviter nec facilè pro librorum varietate

constabat, ope & subsidio præcipuè
usus sum sancti & nominatissimi FLORI
Lugdunensis Ecclesiæ Subdiaconi; qui
ut nostro tempore revera singulari stu-
dio & assiduitate in divinæ Scripturæ
scientia pollere, ita librorum authenti-
corum non mediocri copia & veritate
cognoscitur abundare.

*Sigebertus in libro de Scriptoribus
ecclesiasticis.*

Florus epistolas Pauli ex integro ex-
posuit: qui nihil à se dicens, sed omnes
Augustini libros revoluens, & capitula
epistolarum Pauli ab Augustino diversis
locis exposita recolligens, ipsa capitula
exposita restituit ordini epistolarum;
annotans singulos Augustini libros, in
quibus ea capitula exposita erant. & sic
novo & mirabili studio, de alieno labore
magnum sui operis volumen edidit.

*Ioannes Trithemius in libro secundo de viris
illustribus Ordinis S. Benedicti cap. XLIV.*

Florus monachus S. Trudonis Leo-
diensis diœcesis, vir in divinis scripturis
studiofissimus, & satis eruditus, librorum
sancti Augustini amator præcipuus, de
quibus sententias suo congruentes pro-
posito collegit. Omnes epistolas beati
Pauli Apostoli ita magnificè exposuit,

ut Augustini opus in toto videatur. Nihil enim de suo inferuit. Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Matthæus Vestmonasteriensis ad annum DCCCLXXXIII. loquens de Ioanne Scoto.

Scriptit enim contra eum quidam Florus, qui & ejus scripta depravando damnavit.

Iacobus Sirmondus in Notis ad Avitum Viennensem Episcopum.

Hæc porrò FLORI Magistri, sic enim appellatus est, expositio in epistolas S. Pauli ex decem omnino Patribus delibata est, Cypriano, Hilario, Ambrosio, Paciano, Hieronymo, Ephrem diacono, Paulino, Leone Papa, Fulgentio, & Avito. Post hunc librum, sequitur in eodem codice Carthusiæ liber II. Flori ejusdem, de Missa, & de aliis quibusdam ecclesiasticis institutionibus. In alio verò ejusdem Bibliothecæ volumine, operibus Irenæi præfixa est Flori Præfatio, cum epistola Agobardi. Ejusdem præterea Flori est liber adversus Ioannem Scotum, qui Ecclesiæ Lugdunensis nomine est editus, & sermo de prædestinatione, quem integrum recitat Hincmarus in præfatione postero-

ris operis contra Gothescalcum. De
Floro denique, ne cetera persequar,
Vvalafridi Strabi extant versus ad Ago-
bardum eundem Episcopum Lugdunen-
sem, & inter Agobardi opuscula, Ago-
bardi ipsius & Flori nomine inscripta
epistola ad Bartolomæum Episcopum.
Erat enim Diaconus Ecclesiæ Lugdu-
nensis, & Agobardo, ut apparet, fa-
miliaris.

*Illustrissimus Vir Petrus de Marca Ar-
chiepiscopus Parisiensis in libro VIII. De
Concordia Sacerdotij & Imperij cap.
XIV.*

In quo non folis conjecturis agen-
dum, cum habeamus disertum Flori Ma-
gistri testimonium. Florebat hac ætate
auctor iste, à Vvalfrido Strabone valde
laudatus: qui sententiam suam de ele-
ctionibus in Fragmento quodam descri-
psit circiter annum DCCCXX. quod
edidit Papius Massonus, & ex eo Illu-
strissimus Baronius.

*Vide Clariss. Virum Petrum Franciscum
Chiffletium Presbyterum è Soc. IESV in
Notis ad Ferrandum pag. 272. 273. 322. &
seq. & Notas ad Lupum Ferrariensem
pag. 406. & 501.*